

Saksnr. 16/366

02.06.2022

**Høringsnotat -
lovfesting av skattepraksis
om tidfesting av tilskudd og
erstatninger i jordbruket**

Innhold

1	Innledning og sammendrag	4
2	Praksisen.....	4
3	Gjeldende rett	8
4	Vurderinger og forslag	9
5	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	15
6	Ikrafttredelse	16
7	Lovteknisk løsning	16

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Etter realisasjonsprinsippet skal en fordel som er innvunnet ved overføring fra andre, tas til inntekt det året da skattyteren får en ubetinget rett til ytelsen. Skattepraksis har i konkrete typetilfeller åpnet for unntak fra denne hovedregelen ved tidfesting av enkelte tilskudd/omstillingsbidrag og erstatninger i jordbruket. Det har dreid seg om ulike ordninger knyttet til produksjon av kjøtt, egg, melk mv., der det er blitt godkjent at inntektsføringen av en engangsutbetaling kan fordeles til beskatning over flere år eller utsettes til et senere år.

Finansdepartementet mener praksisen er rimelig, og bør videreføres. Dette vil innebære et avvik fra hovedregelen for tidfesting, og bør i så fall skje ved at ordningen gis et tryggere rettsgrunnlag gjennom en lovfesting.

Ordningen med utsatt inntektsføring har i all hovedsak bare vært aktuell innen jordbruket, og departementet foreslår at en lovfesting derfor begrenses til denne sektoren. Forslaget vil av den grunn da heller ikke ha implikasjoner i forhold til statsstøttereguleringen i EØS-avtalen.

Det foreslås at endringen gis virkning fra og med inntektsåret 2023.

2 PRAKSISEN

Samtykker til utsatt inntektsføring har opp gjennom årene vært gitt som svar fra Finansdepartementet eller Skattedirektoratet på henvendelser fra landbruksorganisasjonene, og deretter blitt omtalt i Skatte-ABC og tidligere i Lignings-ABC.

I Skatte-ABC under emnet *Jordbruk – allment* punkt 10, er det redegjort for bl.a. følgende:

«10.63.3 Tilskudd til investering og bedriftsutvikling i landbruket

Gjennom Innovasjon Norge kan det etter forskrift om midler til investering og bedriftsutvikling i landbruket 19. desember 2014 nr. 1816 gis tilskudd til ulike tiltak. Det kan blant annet gis tilskudd til

- *mindre investeringer for personer under 35 år som overtar landbrukseiendom. Tilskudd kan gis med inntil 40 % av kostnadene, begrenset oppad til 40 % av godkjent kostnadsoverslag for tiltaket. For kvinner kan tilskuddsandelen økes til 60 %. Se forskriften § 3.*
- *investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonsutstyr av varig karakter med inntil 33 % av kostnadene, begrenset oppad til 33 % av godkjent kostnadsoverslag for tiltaket, se forskriften § 3 bokstav c.*
- *nyplanting innen økologisk fruktdyrking med inntil 50 % av kostnadene, begrenset oppad til 50 % av godkjent kostnadsoverslag for tiltaket, se forskriften § 3 bokstav e.*

Tilskuddsbeløpene skal nedskrives på investeringene. Dette gjelder også for mottatt tilskudd til kjøp av ikke-avskrivbare driftsmidler.

Om at slike tilskudd på visse vilkår likevel kan være skattefrie, se emnet «Tilskudd – offentlige tilskudd», pkt. 4.

10.63.4 Tilskudd til omstilling på grunn av rovvilt

Tilskudd til omstilling som gis etter forskrift 12. februar 2015 nr. 158 om tilskudd til driftsomstilling grunnet rovvilt, er skattepliktig inntekt. Benyttes tilskuddet til investeringer knyttet til driftsomleggingen, kan tilskuddet nedskrives på disse investeringene. Foretas ikke investeringene i det året tilskuddet gis, kan skattlegging utsettes til det senere året hvor investeringene skjer og nedskrivning kan foretas, se også «Tilskudd – offentlige tilskudd», pkt. 8. For at utsettelse med skattlegging skal gis, må skattyter på forespørsel kunne legge fram en framdriftsplan og kostnadsestimat for de investeringene som skal foretas.

10.63.5 Tilskudd til førtidsslakting av høns

Tilskudd til tidlig utslakting av verpehøner for å redusere produksjonen av konsumegg, tas i praksis til inntekt i avregningsåret.

10.63.6 Tilskudd til omlegging til økologisk produksjon

Tilskudd til omlegging til økologisk produksjon, som gis som et engangstilskudd, kan kreves fordelt til beskatning med et likt beløp per år over det antallet år produsenten har forpliktet seg til økologisk drift.

10.63.7 Omstillingsbidrag ved avvikling av slaktekyllingproduksjon

Omstillingsbidrag som utbetales ved avvikling av slaktekyllingproduksjon, kan tidfestes med like årlige beløp over den perioden produsenten forplikter seg til å avstå fra fjørfeproduksjon.

10.63.8 Omstillingsbidrag i svinekjøttproduksjon

Omstillingsbidrag som utbetales ved avvikling av svinekjøttproduksjon, kan tidfestes med like årlige beløp over den perioden produsenten forplikter seg til å avstå fra svinekjøttproduksjon.»

I tidligere utgaver av Lignings-ABC, se bl.a. 1998-utgaven s. 517, har også tilskudd til nedtrapping av kraftfôrkrevende husdyrproduksjon og melkeproduksjon vært omtalt. Bakgrunnen var en uttalelse fra Finansdepartementet fra januar 1992. I samsvar med tidligere praksis for kompensasjon ved frivillig opphør av kraftfôrkrevende husdyrproduksjon, ville departementet ikke ha noe imot at omstillingsbidrag ved opphør av melkeproduksjon ble fordelt til beskatning med likt beløp pr. år over det antallet år som produsenten hadde forpliktet seg til å opphøre med produksjonen, ev. over det antall år produsenten hadde igjen frem til fylte 67 år. Utbetalingen kunne skje som engangsutbetaling eller som årlige utbetalinger over fem år.

Utdraget fra Skatte-ABC under emnet *Jordbruk – allment* punkt 10.63.4, som er gjengitt over, viser til «*Tilskudd – offentlige tilskudd*» punkt 8. Her står følgende:

«8 Tidfesting av inntekt

I utgangspunktet skal tilskudd tidfestes etter de vanlige reglene, se emnet «Tidfesting – kontantprinsippet».

Utbetales skattepliktig tilskudd i år før kostnaden er påløpt, kan skattlegging av tilskuddet utsettes til det senere året kostnaden påløper. Dette vil forekomme f.eks. ved utbetaling av tilskudd til etablering av ny virksomhet.»

Denne uttalelsen er flere ganger blitt benyttet i landbrukssammenheng. Det skjedde blant annet i forbindelse med tørkesommeren 2018 og NATO-øvelsen samme høst. Her dreide det seg ikke om tilskudd/omstillingsbidrag, men om erstatninger for avlingsskade.

Skattedirektoratet tok i sine vurderinger av disse to sakene utgangspunkt i at tap av avling anses som tap av vare eller omsetningsgjenstand. Erstatning for tap av omsetningsgjenstander i inntektsgivende aktivitet er skattepliktig inntekt, jf. skatteloven § 5-1. Erstatningen skal i utgangspunktet inntektsføres når skattyter får en ubetinget rett til ytelsen, jf. skatteloven § 14-2 første ledd annet punktum. Det er uten betydning når utbetalingen faktisk skjer. Ubetinget rett til erstatningen oppstår i utgangspunktet på skadetidspunktet. Av praktiske grunner utsettes likevel tidfestingen av erstatningen til det er avklart at vilkårene for erstatning er oppfylt, jf. Ot.prp. nr. 35 (1990-91) 5.3.2. s. 107. Er det sikkert at det blir erstatningsplikt, men usikkert hvor stor erstatningen blir, tidfestes inntekten/kostnaden i takt med avklaringen av erstatningsbeløpets størrelse. Etter dette kom direktoratet til at erstatning for slike avlingsskader kunne inntektsføres i takt med kostnadene.

Nylig ble uttalelsen i Skatte-ABC emnet *Tilskudd – offentlige tilskudd* punkt 8, benyttet igjen, jf. brev fra Skattedirektoratet til Norges Bondelag den 25. april 2022. Det skjedde i forbindelse med forbudet mot hold av pelsdyr fra 1. februar 2025. Samtidig med forbudet vedtok Stortinget en ordning der pelsdyrprodusenter som må avvikle på grunn

av forbudet, kan søke om omstillingsbidrag. Bidraget skal dekke omstilling til ny næringsvirksomhet eller videreutvikling av egen næringsvirksomhet. Ordningen blir administrert av Innovasjon Norge, og er basert på retningslinjer fastsatt av Landbruks- og matdepartementet. Omstillingsbidrag kan gis til bl.a. etablering av ny virksomhet, bedriftsutvikling, produktutvikling, kompetansebygging, markedsundersøkelser, testsalg, nettverksbygging og markedsføring av nye produkter. Skattedirektoratet kom, på bakgrunn av den etablerte praksisen, til at for omstillingsbidrag som utbetales i år før kostnaden er påløpt, kan skattlegging av tilskuddet utsettes til det senere året når kostnaden påløper. Omstillingsbidrag som benyttes til aktiveringspliktige investeringer knyttet til driftsomleggingen, kan nedskrives på disse investeringene.

3 GJELDENE RETT

Tilskudd fra det offentlige er som hovedregel skattepliktig inntekt, jf. skatteloven § 5-1. Dette gjelder også de ulike tilskuddsordningene i jordbruket, jf. Skatte-ABC emnet *Jordbruk – allment* punkt 10.63 *Tilskudd*.

Etter hovedregelen om tidfesting i skatteloven § 14-2 første ledd andre punktum, skal en fordel som innvinner ved overføring fra andre, tas til inntekt når skattyteren får en «ubetinget rett til ytelsen». Det er uten betydning når ytelsen etter vedtaket eller avtalen skal betales eller når den faktisk betales, se Skatte-ABC emnet *Tidfesting - realisasjonsprinsippet* punkt 4.1. Det vil si at inntekten i utgangspunktet skal tidfestes det året avtalen om tilskudd blir inngått.

Når det gjelder erstatninger, er det etablert en egen praksis med hensyn til når skattyter anses å ha fått en ubetinget rett til ytelsen. Utgangspunktet er at ubetinget rett til erstatningen oppstår på skadetidspunktet.

Det er noen tilfeller der loven i dag åpner for utsatt inntektsføring. Først og fremst gjelder dette reglene om betinget skattefritak etter skatteloven §§ 14-70 til 14-73, men

også saldogføring ved realisasjon av driftsmiddel som saldoavskrives, jf. skatteloven § 14-44, og føring på gevinst- og tapskonto, jf. skatteloven § 14-45, hører med.

4 VURDERINGER OG FORSLAG

- Hva praksisen går ut på

Fast og langvarig skattepraksis kan blant annet av likebehandlingshensyn være bindende for lignende fremtidige saker. På denne bakgrunn har Skattedirektoratet i senere uttalelser lagt til grunn at de tillemplingene som tidligere har vært gjort, kan ha skapt forventninger om utsatt inntektsføring. Departementet bemerker at praksisen har eksistert i hvert fall i 30 år, og den har løpende blitt omtalt i Lignings-ABC/Skatte-ABC.

I det følgende er det redegjort for departementets vurdering av hva praksisen går ut på.

Rammen for utsatt tidfesting

Praksisen gjelder i all hovedsak matproduksjon i jordbruket, og da over et bredt felt så som fjørfeproduksjon, svineproduksjon, melkeproduksjon, eggproduksjon, omlegging til økologisk produksjon mv.

Videre gjelder den både for tilskudd og det som blant annet i Skatte-ABC er benevnt som «omstillingsbidrag». I skattesammenheng er omstillingsbidrag for tilskudd å regne, dvs. skattepliktig etter hovedregelen for beskatning av inntekt i skatteloven § 5-1. I det følgende vil det som omtales som tilskudd, også omfatte omstillingsbidrag.

Tilskuddet kan dekke både fremtidig inntektsbortfall og kostnader til driftsomlegginger. I tillegg omfatter praksisen erstatning for tap av avling, dvs. omsetningsgjenstand i virksomheten. Dette gjelder erstatning både for allerede oppstått tap av avling og fremtidig tap av avling. Praksisen gjelder likevel ikke for erstatning for skade på selve jorden. Slik erstatning skal etter langvarig praksis avregnes mot kostnadene til utbedring. Erstatningsbeløp som ikke benyttes til utbedring, må

nedskrives på kostprisen på driftsmidlet. Se Skatte-ABC emnet *Skadeserstatning* punkt 2.2.2.

I all hovedsak har tilskuddene og erstatningene vært tilstått som engangsbeløp. I noen tilfeller har det likevel vært åpnet for valg mellom engangsbeløp eller årlige utbetalinger. Selv om utbetalingen skulle være gitt som årlige beløp, ville det likevel vært behov for samtykke til fordeling over år, fordi realisasjonsprinsippet tilsier at hele tilskuddet skal tidfestes når det oppstår en ubetinget rett til ytelsen.

Tidfestingen i henhold til praksisen

Dersom skattyter som betingelse for tilskuddet, har forpliktet seg til å avstå fra en type produksjon eller produsere mindre for en bestemt periode, kan tidfestingen av tilskuddet skje med like årlige beløp over den perioden forpliktelsen gjelder. Det samme gjelder dersom en har forpliktet seg til å produsere på en spesiell måte, for eksempel økologisk.

For tilskudd som skal dekke kostnader til omstilling, og som utbetales i år før kostnaden påløper, kan skattleggingen av tilskuddet utsettes til det senere året når kostnaden påløper. Er tilfellet at det er tilstått erstatning som skal dekke fremtidige kostnader ved avlingsskade, som typisk vil kunne være kostnader til innkjøp av grovfôr, kan også her skattleggingen utsettes til det senere året kostnaden påløper, jf. Skatte-ABC emnet *Tilskudd - offentlige tilskudd* punkt 8 *Tidfesting av inntekt*, som er gjengitt over.

For tilfellene der tilskuddet nyttes til investeringer knyttet til driftsomlegging, åpner praksis for at tilskuddet kan nedskrives på disse investeringene. Foretas ikke investeringene i det året tilskuddet gis, kan skattlegging utsettes til det senere året hvor investeringene skjer og nedskrivning kan foretas. Det følger blant annet av Skatte-ABC emnet *Jordbruk – allment* punkt 10.63.3 *Tilskudd til investering og bedriftsutvikling i landbruket*, og punkt 10.63.4 *Tilskudd til omstilling på grunn av rovvilt*.

Oppsummering av praksis

Praksisen med utsatt inntektsføring kan i hovedsak sammenfattes å gjelde for tilskudd som skal dekke inntektsbortfall eller kostnader i jordbruket, ved ikke å produsere, ved å produsere mindre eller annerledes i en periode, eller til omlegging av driften i slike tilfeller. Dessuten gjelder den for erstatning for tap av avling. Inntektsføringen av tilskuddet kan fordeles til beskatning med likt årlig beløp over det antall år produsenten har forpliktet seg til å avstå fra den aktuelle produksjonen. Skattlegging av tilskudd som skal dekke kostnader til omstilling, kan utsettes til det senere året da kostnaden påløper. Erstatning for avlingsskade mv. kan inntektsføres i takt med kostnadene når erstatningen er øremerket for bestemte framtidige kostnader. Tilskudd og erstatninger som nyttes til investeringer knyttet til driftsomleggingen, kan beskattes gjennom nedskrivning.

- Lovfesting av praksis

Omfanget av administrative unntak fra realisasjonsprinsippet i forbindelse med enkelte tilskudd og erstatninger i jordbruket, er over tid blitt så gjennomført at det med tyngde kan anføres at det er etablert en ny, ulovfestet rett, og som må legges til grunn for lignende saker i fremtiden. Dette gjelder selv om slike unntak er uheldige rent prinsipielt, og føyer seg inn i en lang rekke av særlige skatteordninger i landbrukssektoren. På den annen side har de unntakene som har vært innvilget, fremstått som rimelige sammenlignet med tidfesting i henhold til realisasjonsprinsippet. Det kan blant annet pekes på at dersom hele engangsutbetalingen skal tidfestes i det året tilskuddet eller erstatningen tilkjennes, så kan det gi en kunstig høy inntekt for dette året, dersom engangsutbetalingen skal dekke kostnader for senere inntektsår.

Et administrativt gitt unntak fra lovens hovedregel kan fremstå som litt uryddig.

Praksisen er likevel logisk, og har vist seg å fungere godt. Fremfor å fortsette som i dag

mener departementet derfor at den bør lovfestes, for gjennom det å gi den et tryggere rettsgrunnlag.

- Nærmere om utformingen av en ordning

a) Matproduksjon i jordbruket

Det er primært innen matproduksjon i jordbruket det har vært aktuelt med ulike offentlige ordninger med tilskudd og erstatninger, som skal dekke fremtidig inntektsbortfall og kostnader. Utenfor jordbruket synes dette å være mindre aktuelt. Det er likevel noen få unntak, jf. Skatte-ABC emnet *Tilskudd – offentlige tilskudd* punkt 8, og emnet *Stipend* punkt 10.

Departementet mener at behovet for et klarere rettsgrunnlag for praksisen, vil gjelde for de typetilfeller der hovedtyngden av saker har vært, altså ved matproduksjon i jordbruket. Også produksjon av fôr hører systematisk med i denne sammenheng. Både ordningen for tørkesommeren 2018 og for NATO-øvelsen samme år, må antas å ha omfattet slik produksjon.

Hagebruk ligger på siden av det som anses som tradisjonelt jordbruk, se eksempelvis skatteloven § 8-1 femte ledd, som bruker begrepet «jord- og hagebruk». Selv om det ikke har vært saker på dette, så er det etter departementets vurdering nærliggende at også hagebruk omfattes. I tillegg til grønnsaker, frukt og bær, omfatter hagebruk også blomsterproduksjon. Det gjør det utfordrende å benytte «matproduksjon» og «jordbruk og hagebruk», sammen i lovteksten. For ikke å gjøre ordlyden i bestemmelsen unødig sammensatt, er departementet kommet til at den mest hensiktsmessige avgrensningen lovteknisk, vil være til «produksjon av mat og fôr i jordbruk og hagebruk».

EØS-avtalen omfatter i utgangspunktet ikke landbruksvarer. En avgrensning av anvendelsesområdet for en ny bestemmelse etter de linjer som her er skissert, antas derfor å være utenfor EØS-avtalen.

b) Selskapsform

Virksomheter i landbruket er normalt organisert som enkeltpersonforetak, men også selskaper med deltakerfastsetting og aksjeselskaper kan være aktuelt. Enkelte landbruksordninger er ved lov begrenset til enkeltpersonforetak (bl.a. jordbruksfradraget ved krav om bosetting), men for den foreslåtte ordningen er det ikke sterke hensyn som tilsier begrensninger med hensyn til organisasjonsform.

c) Hva slags ytelser som skal omfattes

Ytelser som den nye bestemmelsen er tenkt å omfatte, er offentlige tilskudd og erstatninger som skal kompensere bortfalt inntekt eller dekke kostnader.

I noen sammenhenger er ytelsene benevnt både «tilskudd» og «erstatning» - gjerne om hverandre, og uten noen klar avgrensning. «Erstatning» blir likevel regelmessig brukt i forbindelse med skade, og «tilskudd» ofte om produksjonstilskudd som er en samlebetegnelse på en rekke tilskuddsordninger i landbruket. Under enhver omstendighet er det slik at det i mange sammenhenger snakkes om «erstatninger» og «tilskudd», som ikke helt synonyme begreper, når ulike støtteordninger i landbruket blir redegjort for. Departementet mener at dette taler for at det i lovteksten vil være hensiktsmessig å benytte begge begrepene.

d) Engangsutbetaling

Praksisen gjelder i hovedsak engangsutbetalinger. Om det unntaksvis skulle skje en oppsplitting av utbetalingene, bør også dette omfattes av en ny bestemmelse når tilskuddet/erstatningen utbetales før det inntektsår inntekten faller bort eller kostnaden påløper. «Engangsutbetaling» bør derfor ikke nyttes i lovteksten.

e) Tvungen/frivillig ordning

En ordning med utsatt inntektsføring står sterkere dersom f.eks. opphør av en produksjon, er en konsekvens av et offentlig pålegg eller et forbud enn om det er en

frivillig sak. Praksis har likevel også omfattet frivillige ordninger. Det bør videreføres her.

f) Tidfestingen

Tilskudd som skal dekke inntektsbortfall, kan inntektsføres over den perioden en har forpliktet seg til ikke å produsere, produsere mindre eller på en annen måte. Det er brukt en tilsvarende formulering i utkastet til lovtekst. Det innebærer et krav om at det allerede på det tidspunkt tilskuddet tilstås, er avklart hvor lenge mottakeren forplikter seg. For tilskudd uten en slik forpliktelse, blir realisasjonsprinsippet å legge til grunn for tidfestingen.

Etter praksis skal inntektsføringen fordeles med et likt beløp per år. Departementet mener lovteksten bør uttrykke det i klartekst.

Tilskudd eller erstatninger som er øremerket for bestemte fremtidige kostnader, skal tidfestes i takt med at kostnadene den skal dekke oppstår. Skatte-ABC har benyttet begrepet «påløper». Eksempelvis Skatte-ABC emnet «*Tilskudd – offentlige tilskudd*» punkt 8 *Tidfesting av inntekt*, om at hvis skattepliktig tilskudd utbetales i år før kostnaden er påløpt, kan skattlegging av tilskuddet utsettes til det senere året kostnaden påløper. Dette begrepet er brukt tilsvarende i utkastet til lovtekst.

De sakene som gjelder erstatning for avlingsskade, har i praksis vært begrenset til erstatning for bestemte framtidige kostnader. Det er likevel ikke upraktisk at avlingsskade kan medføre behov for erstatning for inntektsbortfall. Departementet kan ikke se at det er behov for å problematisere om erstatningen skal dekke inntektsbortfall eller framtidige kostnader.

Erstatning eller tilskudd til omstilling som benyttes til investeringer knyttet til driftsomlegging, kan nedskrives på disse investeringene. Foretas ikke investeringene det året erstatningen eller tilskuddet gis, kan skattlegging utsettes til det senere året

hvor investeringene skjer og nedskrivning kan foretas, jf. f.eks. Skatte-ABC emnet *Jordbruk – allment punkt 10.63.4 Tilskudd til omstilling grunnet rovvilt*. Selv om en slik skattemessig behandling av investeringer står under punktet om rovvilt, må det antas å gjelde generelt. Det er derfor tatt inn et eget punkt om dette i utkastet til lovtekst.

Ved én anledning har det vært åpnet for at inntektsføring subsidiært kan fordeles over det antall år produsenten har frem til fylte 67 år, jf. over. Det foreslås ikke noe tilsvarende i lovteksten, blant annet fordi dette fremstår som mindre relevant så lenge en faktisk driver virksomheten.

g) Hjemmel til å gi forskrift

Det kan være detaljer som det vil være hensiktsmessig å gi bestemmelser om i forskrift. Et eksempel kan være å regulere nærmere tilfeller der erstatning eller tilskudd skal nedskrives på saldo i forbindelse med at det foretas investering, jf. Skatte-ABC emnet *Jordbruk – allment punkt 10.63.4 Tilskudd til omstilling grunnet rovvilt*. Det fremgår her at utsettelse med skattleggingen forutsetter at skattyter på forespørsel kan legge fram en framdriftsplan og kostnadsestimat for de investeringene som skal foretas. Regler om hvordan en forholder seg til utsatt inntektsføring ved opphør av virksomheten, kan være et annet eksempel. Det bør derfor gis en hjemmel til det.

5 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Økt grad av omstilling og klimaendringer mv. vil kunne medføre at det blir større bruk av slike tilskudd eller erstatninger i jordbruket. Det taler for at ordningen hjemles i loven. Administrativt kan en lovregulering innebære noen konsekvenser for næringsspesifikasjonen i skattemeldingen. Det forventes likevel at en lovregulering ikke vil gi vesentlige administrative utfordringer for Skatteetaten.

Forslaget til lovfesting av skattepraksis antas ikke å ha provenyeffekt av betydning. Tilfellene der lovreguleringen vil få anvendelse antas heller ikke å bli svært mange, men hvert enkelt av disse kan berøre et forholdsvis stort antall skattytere.

6 IKRAFTTREDELSE

Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

7 LOVTEKNISK LØSNING

Departementet mener den mest hensiktsmessige plasseringen av den nye bestemmelsen vil være i skattelovens punkt «Særregler om tidfesting», jf. §§ 14-20 til 14-28. I så fall må bestemmelsen også ha en overskrift.

Forslag til lov om endringer i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven ny § 14-29 skal lyde:

§ 14-29. Tilskudd og erstatninger ved produksjon av mat og fôr i jordbruk og hagebruk

(1) Tilskudd eller erstatning knyttet til produksjon av mat og fôr i jordbruk og hagebruk, som skal dekke inntektsbortfall, kan fordeles til beskatning med et likt beløp over de årene inntekten bortfaller.

(2) Skal slike ytelser dekke kostnader, og beslattes endelig i inntektsår før kostnaden er påløpt, kan skattlegging utsettes til de senere årene når kostnaden påløper.

(3) Tilskudd til driftsomstilling eller erstatning, som benyttes til investeringer, kan nedskrives på disse investeringene. Foretas ikke investeringene i det året tilskuddet eller erstatningen gis, kan skattlegging utsettes til de senere årene hvor investeringene skjer og nedskrivning kan foretas.

(4) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.